

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Về Phát Biểu Của Con Nhạn Trắng Gò-Công: Ca Sĩ Phương Dung** của HCA. Hội chân thành cảm tạ giả. Kính mời. **Trân trọng.**

VỀ PHÁT BIỂU CỦA CON NHẠN TRẮNG GÒ-CÔNG: CA SĨ PHƯƠNG DUNG

*“Thương nữ bất tri vong quốc hận
Cách giang do xứng hậu đình hoa”*

Bài thơ “Bạc Tàn Hoài” của Đỗ Mục nói lên sự vô tư của các người ca kỹ trước việc mất nước. Nhưng tôi không lên án những ca sĩ hải ngoại gần đây về Việt-Nam trình diễn; vì trước tình trạng số khán, thính giả lớn tuổi ở hải ngoại giảm dần theo thời gian,

thị trường âm nhạc Việt-Nam ở đó càng ngày càng thu hẹp thì việc các ca sĩ hải ngoại về Việt-Nam hát để mưu sinh là chuyện bình thường. Tuy nhiên, họ phải có lòng tự trọng đừng phát biểu nịnh bợ chế độ Cộng-Sản Việt-Nam hiện tại quá mức.

Tướng Nguyễn Cao Kỳ

Trường hợp tướng Nguyễn Cao Kỳ và nhạc sĩ Phạm Duy thật là đáng trách. Đường đường từng là Thủ Tướng (chức vụ Chủ Tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương) và Phó Tổng Thống của chế độ Việt-Nam Cộng-Hòa mà tướng Kỳ đã làm tôi, một người lính vô danh cũng như hàng triệu quân nhân khác của Quân Lực Việt Nam Cộng-Hòa dưới quyền ông, cảm thấy tủi nhục cho ông. Số là năm 2008, nhân dịp Tết, thủ tướng Việt-Cộng Phan Văn Khải có tổ chức một buổi họp mặt các doanh nhân hải ngoại “yêu nước” về Việt-Nam đầu tư. Sau những lời kêu gọi họ về nước “xây dựng

đất nước”, Khải nêu một tấm gương “nổi tiếng” đã về nước đầu tư bằng cách chỉ vào hàng ghế gần cuối và nói: “Bằng chứng ông Nguyễn Cao Kỳ đây cũng đã về nước đầu tư”. Nhìn vào màn ảnh TV, tôi thấy ông Kỳ đứng lên sau cái chỉ tay của Khải mà lòng xót xa, buồn vô hạn: lãnh đạo ngày xưa của chúng ta bây giờ hèn như vậy sao?

Nhạc sĩ Phạm Duy

Về nhạc sĩ Phạm Duy, người từng được xưng tụng là “cây cổ thụ của làng âm nhạc Việt-Nam” cũng vậy. Ông đã làm những người hâm mộ ông thất vọng khi ông tuyên bố: “Từ trước tới nay ông đâu có chống Cộng mà chỉ có chống gậy”. Tệ hơn nữa, Phạm Duy lại còn “hồ hởi” lên mạng khoe giấy “chứng minh nhân dân” nước Cộng-Hoà Xã-Hội Chủ-Nghĩa Việt-Nam của ông cho bàng dân thiên hạ được biết.

Mới đây tờ báo Sài-Gòn Nhỏ có đăng một bài báo của Tuấn Khanh với tựa đề: Khi “Con Nhạn Trắng Gò-Công” Bay Trên Vùng Áo Vọng” nói đến phát biểu trước đám đông của ca sĩ Phương Dung về thi sĩ Nguyễn Sa.

Nhà thơ Nguyễn Sa

Thi sĩ Nguyễn Sa hay giáo sư triết Trần Bích Lan, Hiệu Trưởng Trường Trung Học Tư Thục Văn Học ở đường Phan Thanh Giản, Sài-Gòn trước 1975, là thầy của nhiều thế hệ học sinh ở Sài-Gòn. Dù tôi không có học với ông nhưng vẫn kính ông như là thầy mình và rất hâm mộ ông qua những bài thơ tình hay thơ học trò của ông như: Tuổi 13, Áo lụa Hà-Đông, Paris Có Gì Lạ Không Em, Tháng Sáu Trời Mưa, Tám Phố Sài-Gòn...

Ca sĩ Phương Dung

Tuy nhiên, cũng như ca sĩ Phương Dung, tôi cũng hơi thất vọng khi lần đầu gặp ông ở trước trường Trung Học Khiết-Tâm, Biên-Hoà một năm nào đó trước 1975. Trong truyện cổ tích Trương Chi, Mị Nương, nếu nàng tiểu thơ Mị Nương không cho vờ Trương Chi đến gặp thì nàng vẫn giữ được hình ảnh một chàng thanh niên tuấn tú với tiếng sáo chạm trái tim nàng. Dù vậy, tôi tự nhủ: Trời cho mình cái này thì Trời cũng lấy lại cái khác. Nhà thơ Hàn Mặc Tử có những vần thơ huyền ảo lại mắc bệnh phong cùi. Thi sĩ Bùi Giáng xuất khẩu thành thi nhưng đầu óc có vấn đề. Tạ Ký khi say sáng tác thơ mới hay. Vũ Hoàng Chương khi nằm bên cạnh bàn đèn thì mới cảm hứng làm thơ...

Mộng không phải là thực, nhưng đối với phụ nữ thì việc vỡ mộng là một cú sốc lớn. Có lẽ ca sĩ Phương Dung đã thần tượng nhà thơ Nguyên Sa, nên khi gặp ông bằng xương bằng thịt thì bà đã thất vọng. Tuy nhiên, ngày nay Phương Dung đã lớn tuổi, đáng lẽ bà không nên kể lại sự thất vọng của bà trước đám đông, như vậy là

thiếu tể nhị, là bất kính đối với một bậc trưởng thượng đáng là bậc thầy của bà.

Theo tôi, nên đánh giá một người qua những gì người ấy đã để lại cho người đời. Thi sĩ Nguyễn Sa đã để lại cho nền văn học Việt-Nam những tuyệt tác đi vào lòng người. Ca sĩ Phương Dung cũng để lại cho chúng ta một giọng ca trữ tình, lãng mạn trong khoảng thời gian tươi đẹp của Miền Nam trước 1975. Chúng ta cần một lời xin lỗi của bà đối với cố thi sĩ Nguyễn Sa, chứ không bắt chước “Đám Bò Đỏ” trong nước “đánh hội đồng” các ca sĩ từng hát dưới lá cờ vàng) để vùi dập một giọng ca biểu tượng của miền Nam.

HCA

16/7/2024